

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1434/2015
04.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужилаца Н.Г., М.В., С.К., Р.К. и С.Њ., сви из Б., које заступа пуномоћник Ј.В., адвокат из Б., против тужених М.М. из Б., Д.М. из Б. и П.М. из Б., које заступа пуномоћник Б.Т., адвокат из Б. и Стамбене зграде у ул. ... број ... у Б., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 7233/12 од 10.11.2014. године, у седници већа одржаној 02.03.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Београду за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно допуштеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 7233/12 од 10.11.2014. године у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П бр. 59103/10 од 19.01.2012. године у ставу првом изреке прекинут је поступак у односу на тужиоца Р.К.. У ставу другом изреке утврђено је да је ништав уговор тужених Ов. бр. 7572/2005 од У ставу трећем изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезу да тужиоцима предају на сукоришћење и располагање тавански простор у стамбеној згради у ул. ... број ... у нивоу изнад стана ..., ближе описан у изреци. У ставу четвртм изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр. 7233/12 од 10.11.2014. године преиначена је наведена пресуда Првог основног суда у Београду у ставу другом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца којим је тражено да се утврди да је ништав уговор Ов. бр. 7572/2005 од ..., закључен

између тужених и Савета стамбене зграде у ул. ... бр. ... у Б.. Жалба тужилаца је одбијена и иста пресуда потврђена у ставу трећем изреке. Укинута је решење о парничним трошковима садржано у ставу четвртом првостепене пресуде и предмет у том делу враћен Првом основном суду у Београду на поновни поступак.

Против другостепене пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију, побијајући је у ставу првом изреке, а из разлога предвиђених чланом 407. став 3. ЗПП. Ревизија је изјављена на основу члана 395. ЗПП.

Апелациони суд у Београду је оценио дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 395. ЗПП, те је решењем РЗ бр. 103/15 од 07.05.2015. године предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно допуштеној ревизији, а из разлога што Апелациони суд и првостепени суд имају различите ставове о пуноважности уговора од 14.07.2015. године.

Поступајући по предлогу Апелационог суда у Београду, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно допуштеној. Ово из разлога што различит правни став првостепеног и другостепеног суда о истој правној ствари, није основ за примену одредбе члана 395. ЗПП, будући да се у решењу од 10.11.2014. године не указује на неуједначену судску праксу апелационих судова.

Ревизија тужилаца није дозвољена ни у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП измењене одредбом члана 13. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака. Ово из разлога што оваква могућност није била предвиђена Законом о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11).

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), а у вези са чланом 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Тужба у овој парници, ради утврђења, поднета је суду 29.12.2008. године, а вредност предмета спора означена је у висини од 501.000,00 динара. На дан подношења тужбе суду, према средњем курсу Народне банке Србије, 1 евро износио је 87,7635 динара, те је вредност предмета спора у овој парници 570,85 евра.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14), прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог Закона.

С обзиром да је вредност предмета спора у овој парници испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за дозвољеност ревизије, то ревизија тужилаца у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена.

Стога ревизија тужилаца у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена.

Са изложеног, а на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**